

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

22437 *LLEI 53/2007, de 28 de desembre, sobre el control del comerç exterior de material de defensa i de doble ús. («BOE» 312, de 29-12-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

Espanya, país plenament compromès en l'impuls d'un tractat internacional sobre el comerç d'armes, i que ha donat suport decididament a les Nacions Unides a la proposta per elaborar aquest Tractat, ha decidit adequar la seva legislació sobre comerç exterior de material de defensa i de productes i tecnologies de doble ús. La creixent complexitat del comerç internacional de material de defensa i de productes i tecnologies de doble ús fa necessari que els poders públics emprenguin una acció decidida per donar resposta eficaç als diferents aspectes d'aquesta problemàtica i als diferents compromisos que assumeix Espanya en aquest àmbit.

Des de la perspectiva de la seguretat nacional i internacional, es tracta d'impedir el tràfic il·lícit i la proliferació d'armaments i tecnologies sensibles a favor d'estats o actors no estatals susceptibles d'actuar contra la pau i la seguretat o d'involucrar-se en activitats terroristes. D'altra banda, es busca respondre a una significativa demanda política i social de control del comerç de material de defensa i productes i tecnologies de doble ús. Tot això sense perjudici de les legítimes exigències del comerç legal d'armes, element íntimament vinculat a la defensa nacional i a les legítimes activitats de manteniment de la Llei i la lluita dels governs contra el delictes.

D'altra banda, la proliferació i les exportacions sense control de les armes convencionals tenen un enorme cost humà. Un nombre alarmant de persones moren cada dia per l'ús de les armes convencionals. Espanya té el deure d'assegurar que les seves exportacions són coherents amb els compromisos vigents de conformitat amb el dret internacional i de manera que es garanteixi que les exportacions esmentades no fomentin la violació dels drets humans, no avivin els conflictes armats ni contribueixin de manera significativa a la pobresa. El Govern espanyol ha de mantenir també en la seva acció exterior, sobretot

en el si de la Unió Europea, una posició activa a favor de la regulació internacional del comerç d'armes.

El comerç d'armes està cada vegada més globalitzat, els muntatges finals a partir de components produïts en altres països, la deslocalització de producció final, l'aparició de països exportadors no tradicionals subjectes a controls menors, l'arribada a països on no es respecten els drets humans i sotmesos a embargaments d'armes per part de la Unió Europea i de Nacions Unides, fan necessari un esforç de la comunitat internacional per aconseguir un control efectiu del comerç d'armes que s'adapti a la nova realitat i l'establiment de normes de dret internacional.

Per tot això, és convenient i oportú revisar i reforçar les disposicions legals aplicables a aquestes qüestions. L'Acord del Congrés dels Diputats, amb data 13 de desembre de 2005, insta el Govern a presentar en el termini d'un any un projecte de llei sobre el comerç d'armes, orientat a assegurar el control de les transferències espanyoles de material militar, policial i de seguretat, així com de productes i tecnologies de doble ús a altres països, i a garantir la transparència en la informació oficial que s'ofereix sobre les transferències esmentades.

La Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, defineix què s'ha d'entendre per material de defensa i de doble ús i estableix que el Govern ha d'aprovar les relacions de material de defensa i de doble ús, i la Llei orgànica 3/1992, de 30 d'abril, per la qual s'estableixen supòsits de contraban en matèria d'exportació de material de defensa i material de doble ús, indica els requisits, condicions i procediments a què s'han de sotmetre les autoritzacions.

La legislació nacional que desplega la normativa anterior és el Reial decret 1782/2004, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús. El control de les exportacions/expedicions de productes i tecnologies de doble ús ha estat regulat en l'àmbit de la Unió Europea mitjançant el Reglament (CE) núm. 1334/2000, del Consell, de 22 de juny de 2000, pel qual s'estableix un règim comunitari de control de les exportacions de productes i tecnologies de doble ús, obligatori en tots els seus elements i directament aplicable en cada Estat membre.

II

Les obligacions derivades del Tractat sobre la No-proliferació d'Armes Nuclears, la Convenció de 13 de gener de 1993 sobre la Prohibició del Desenvolupament, la Producció, l'Emmagatzematge i l'Ús d'Armes Químiques i sobre la seva Destrucció, i de la Convenció de 10 d'abril de 1972 sobre la Prohibició de Desenvolupament, Producció i Emmagatzematge de les Armes Bacteriològiques (biològiques) i Toxíniques i sobre la seva Destrucció obliga a establir mesures de control sobre les transferències dels productes nuclears, dels agents químics, dels agents biològics i toxines i dels equips i tecnologies connexos. L'in-

clòs en aquesta Llei s'entén sense perjudici del que s'indica en la Convenció sobre prohibicions o restriccions de l'ús de certes armes convencionals que es puguin considerar excessivament nocives o d'efectes indiscriminats, la Convenció sobre la Prohibició de l'Ús, Emmagatzematge, Producció i Transferència de Mines Antipersones i sobre la seva Destrucció, de 18 de setembre de 1997, i la Llei 33/1998, de 5 d'octubre, de prohibició total de mines antipersones i armes d'efecte similar.

D'altra banda, la Resolució 1540 del Consell de Seguretat de Nacions Unides, dirigida a impedir la proliferació d'armes de destrucció massiva i, en particular, impedir i contrarestar l'adquisició i l'ús per terroristes d'aquestes armes; la Resolució 55/255 de l'Assemblea General de les Nacions Unides, per la qual s'aprova el Protocol contra la fabricació i el tràfic il·lícits d'armes de foc, les seves peces i components i municions, que complementa la Convenció de les Nacions Unides contra la Delinqüència Organitzada Transnacional; el Programa d'acció de les Nacions Unides per prevenir, combatre i eliminar el tràfic il·lícit d'armes petites i lleugeres en tots els seus aspectes i l'instrument sobre marcatge i traçat d'armes, així com la Posició comuna del Consell, 2003/468/PESC, de 23 de juny de 2003, sobre el control del correatge d'armes, i el control de l'assistència tècnica en relació amb determinats usos finals militars a què es refereix l'Acció comuna del Consell de 22 de juny de 2000, fan necessari el control de les transferències de materials, productes i tecnologies relacionats realitzades en el territori espanyol.

S'ha d'esmentar també la regulació comunitària del comerç de determinats productes que es poden utilitzar per aplicar la pena de mort o infligir tortura o altres tractes o penes cruels, inhumans o degradants, establerta en el Reglament (CE) núm. 1236/2005, del Consell, de 27 de juny de 2005. Aquesta normativa ha tingut la seva adequada plasmació en la Resolució de 20 de juliol de 2006 de la Secretaria d'Estat de Turisme i Comerç.

Entre d'altres compromisos internacionals contrets per Espanya, es troben els derivats de la participació espanyola en una sèrie de fòrums internacionals de no-proliferaçió com ara l'Arranjament de Wassenaar, el Règim de Control de Tecnologia de Míssils, el Grup de Subministradors Nuclears, el Comitè Zangger i el Grup Austràlia. En aquests s'elaboren les llistes de material militar i de productes i tecnologies de doble ús per ser sotmesos a control de l'exportació, que inclouen vectors d'armes de destrucció massiva, productes i tecnologies nuclears, químics i biològics, així com els relatius a armes convencionals.

L'aprovació dels cossos legislatius abans esmentats, els compromisos internacionals i l'esmentat Acord del Ple del Congrés dels Diputats de 13 de desembre de 2005, a més de la continua evolució de les directrius i les llistes de control en els diferents fòrums internacionals de no-proliferaçió, fan necessària l'actualització de la legislació nacional. Per tot això, la Llei té com a objectiu actualitzar la regulació de les transferències del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, i completar i desplegar les del marc que estableix la normativa comunitària.

III

L'article 296 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea permet als estats membres adoptar les mesures que considerin necessàries per a la protecció dels interessos essencials de la seva seguretat i que es refereixin a la producció o al comerç d'armes, municions i material de guerra.

Les principals aportacions d'aquesta Llei s'exposen en els paràgrafs següents.

La legislació espanyola en aquesta matèria passa a estar constituïda per una norma amb rang de Llei, per la qual cosa es disposa d'un instrument que farà que els controls s'exerceixin amb més eficàcia.

La Llei recull els vuit criteris del Codi de conducta de la Unió Europea en matèria d'exportació d'armes, entre aquests el criteri segon que fa referència al respecte dels drets humans, així com els adoptats per l'OSCE en el Document sobre armes petites i lleugeres de 24 de novembre de 2000.

Aquesta norma suposa un avanç significatiu en una sèrie d'iniciatives internacionals relacionades amb el comerç d'armes i la proliferació, en particular el reforçament del Codi de conducta de la Unió Europea en matèria d'exportació d'armes, de 8 de juny de 1998, i la negociació i elaboració d'un tractat internacional sobre el comerç d'armes. Aquestes iniciatives han comptat amb el suport decisiu d'Espanya i la Unió Europea, en què Espanya figura com a copatrocinadora del Tractat Internacional en la 61a Assemblea General de les Nacions Unides. Per tant, és necessari que la Llei permeti l'agilitat suficient perquè les mesures que la despleguen puguin evolucionar d'acord amb aquests compromisos internacionals. A aquest efecte, la Llei facilita els instruments per a la coordinació adequada amb les institucions europees i fòrums internacionals, l'harmonització de sistemes legals i l'intercanvi d'informació, així com la cooperació internacional i l'assistència tècnica a tercers països.

Per primera vegada, s'inclou en una norma el compromís del Govern que consisteix a presentar al Parlament una informació completa i detallada sobre les exportacions d'aquests productes, amb una tramesa semestral de les estadístiques i una compareixença anual davant el Congrés dels Diputats. Entre altres dades, el Govern ha de proporcionar informació anual al Parlament referent a l'ús final del producte exportat i a la naturalesa de l'usuari final.

Quant a la importació/introducció, es manté el control de les substàncies químiques de les llistes 1, 2 i 3 de la Convenció de 13 de gener de 1993 sobre la Prohibició del Desenvolupament, la Producció, l'Emmagatzematge i l'Ús d'Armes Químiques i sobre la seva Destrucció, així com la col·laboració amb altres països, que inclouen l'emissió de certificats en compliment de compromisos internacionals.

D'altra banda i per donar el compliment adequat a la Resolució 55/255 esmentada de les Nacions Unides, s'amplia el control a totes les armes de foc, les seves peces, els seus components i municions, sense perjudici del que estableixen el Reial decret 137/1993, de 29 de gener, pel qual s'aprova el Reglament d'armes, i el Reial decret 230/1998, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament d'explosius.

S'ha de recordar que pel que fa al sistema punitiu i sancionador, a més del que estableix el Codi penal vigent, la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, quant al tràfic d'armes, s'aplica la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, la qual inclou com a delictes o infracció administrativa l'exportació sense autorització, o si s'ha obtingut fraudulentament, de material de defensa o de doble ús.

Es mantenen la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús (JIMDDU), creada pel Reial decret 824/1993, de 28 de maig, i el Registre especial d'operadors de comerç exterior de material de defensa i de doble ús, creat pel Reial decret 1782/2004, de 30 de juliol. La Llei ha rebut informe favorable de la JIMDDU en la seva reunió del 2 de març de 2006.

Així mateix, s'incorpora a aquesta Llei i per raons d'urgència una disposició addicional que modifica l'apartat 4 de l'article 29 de la Llei 17/2001, de 17 de desembre, de marques, el text actual de la qual ha estat considerat per la Comissió de les Comunitats Europees en un dictamen motivat número 2002/4972, rebut el 25 de juliol de 2006 per la Representació Permanent d'Espanya davant la Unió Europea, i reiterat posteriorment, incompatible amb l'article 49 del Tractat de la Comunitat Europea, perquè es considera que supedita l'exercici efectiu dels drets que confe-

reixen les marques registrades a Espanya a l'obligació de domiciliació o d'elecció de domicili en territori espanyol pels titulars d'aquestes.

La Llei es dicta a l'empara de la competència de l'Estat en matèria de comerç exterior i defensa (article 149.1.10a i 4a de la Constitució espanyola) i en matèria de propietat industrial pel que fa a la modificació de la Llei de marques (article 149.1.9a de la Constitució espanyola).

Aquesta Llei consta de disset articles distribuïts en tres capítols. El capítol I conté tres articles referents a les disposicions generals, el capítol II conté el règim de les autoritzacions al llarg de tres seccions i onze articles, i el capítol III conté les mesures de control i transparència desplegades en tres articles.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i finalitat de la Llei.*

1. La Llei té com a finalitat contribuir a una millor regulació del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, evitar que es desvii al mercat il·lícit, i combatre'n la proliferació, alhora que es dona compliment als compromisos internacionals que ha contret Espanya en aquest aspecte i es garanteixen els interessos generals de la defensa nacional i de la política exterior de l'Estat.

2. Amb aquesta finalitat, regula el procediment de control de les transferències de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús, incloses les efectuades a les zones i dipòsits francs i la vinculació al règim de dipòsit duaner, així com el correatge, els acords de producció sota llicència i l'assistència tècnica.

Article 2. *Subjectes obligats.*

Les disposicions d'aquesta Llei s'han d'aplicar a qualsevol persona física o jurídica que de manera habitual o ocasional realitzi en territori espanyol les activitats que s'hi descriuen, en relació amb les transferències dels materials, productes o tecnologies sotmesos a control.

Article 3. *Definicions.*

Als efectes d'aquesta Llei, s'han d'aplicar les definicions incloses a les esmentades Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban; el Reglament (CE) núm. 1334/2000, del Consell, de 22 de juny de 2000, pel qual s'estableix un règim comunitari de control de les exportacions de productes i tecnologies de doble ús; la Posició comuna del Consell, 2003/468/PESC, de 23 de juny de 2003, sobre el control del correatge d'armes, i l'Acció comuna del Consell de 22 de juny de 2000, sobre el control de l'assistència tècnica en relació amb determinats usos finals militars, o disposicions que les substitueixin. D'altra banda, compromisos internacionals que ha contret Espanya obliguen a sotmetre a control l'anomenat altre material, concretament certes armes de foc a què es refereix la Resolució aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides 55/255, el Protocol contra la fabricació i el tràfic il·lícits d'armes de foc, les seves peces i components i municions, que complementa la Convenció de les Nacions Unides contra la Delinqüència Organitzada Transnacional, o a què siguin aplicables les condicions que estableix l'article 8. Aquestes definicions es reproduïxen a continuació.

1. «Àrees exemptes»: les zones i dipòsits francs i els dipòsits duaners definits en els articles 166 i 98, apartat 2, del Reglament (CEE) número 2913/92, del Consell, de 12 d'octubre de 1992, pel qual s'aprova el Codi duaner comunitari.

2. «Assistència tècnica»: qualsevol suport tècnic relacionat amb la reparació, desenvolupament, fabricació, muntatge, assaig, manteniment o qualsevol altre servei tècnic; l'assistència tècnica pot adoptar la forma d'instrucció, formació, transmissió de coneixements pràctics o de serveis de consulta. L'«assistència tècnica» ha d'incloure les formes orals d'assistència.

3. «Correatge»: activitats de persones i entitats:

a) Que negociïn o concertin transaccions que poden implicar la transferència d'articles que figuren a la llista comuna de la UE d'equip militar d'un tercer país a qualsevol altre tercer país; o

b) Que comprin, vinguin o concertin la transferència dels articles esmentats que constin en la seva propietat, d'un tercer país a qualsevol altre tercer país.

4. «Declaració d'exportació»: l'acte pel qual una persona manifesti, en la forma i amb les modalitats establertes, la seva voluntat d'incloure un producte de doble ús en el règim duaner d'exportació.

5. «Exportador»: qualsevol persona física o jurídica per compte de la qual s'efectuï la declaració d'exportació, és a dir, la persona que en el moment en què s'accepti la declaració ostenti el contracte amb el destinatari d'un tercer país i estigui facultada per decidir l'expedició del producte fora del territori duaner de la Comunitat. En cas que no s'hagi signat cap contracte d'exportació o que la persona a las mans de la qual es trobi el contracte no actuï en nom propi, la facultat d'expedir el producte fora del territori de la Comunitat ha de ser resolutòria.

Per «exportador» s'entén així mateix la persona física o jurídica que decideixi transmetre suports lògics («programari») o tecnologia per mitjans electrònics, fax o telèfon a un destí situat fora de la Comunitat.

Quan, d'acord amb el contracte que regeixi l'exportació, l'exercici d'un dret de disposició sobre els productes de doble ús correspongui a una persona establerta fora de la Comunitat, es considera exportador la part contractant establerta en la Comunitat.

6. «Expedició»: la sortida de mercaderies que té per destí la Comunitat Europea, tant si són originàries de la Comunitat Europea com les que, sent originàries d'un tercer país, hagin estat despatxades de lliure pràctica en el territori comunitari.

7. «Exportació»:

i) un règim d'exportació de conformitat amb l'article 161 del codi duaner comunitari,

ii) una reexportació de conformitat amb l'article 182 del codi esmentat, i

iii) transmissió de suports lògics (programari) o tecnologia per mitjans electrònics, fax o telèfon a un destí situat fora de la Comunitat; això s'ha d'aplicar a la transmissió oral de la tecnologia únicament quan un document contingui la part corresponent que es llegeix o descriu per telèfon de tal manera que, en substància, s'aconsegueixi el mateix resultat.

8. «Importació»: l'entrada de mercaderies no comunitàries en el territori espanyol comprès en el territori duaner de la Unió Europea, així com l'entrada de mercaderies, sigui quina sigui la procedència, en l'àmbit territorial de Ceuta i Melilla. S'assimila a la importació l'entrada de mercaderies des de les àrees exemptes.

9. «Introducció»: l'entrada a la Península, Illes Balears i Illes Canàries de mercaderies originàries de la Comunitat o que sent originàries d'un tercer país hagin estat prèviament despatxades de lliure pràctica en el territori duaner comunitari.

10. «Material de defensa»: l'armament i tots els productes i tecnologies dissenyats especialment o modificats per a ús militar com a instrument de força, informació o protecció en conflictes armats, així com els destinats al

desenvolupament, la producció o la utilització d'aquests i que es trobin inclosos en les normes de desplegament reglamentari que el Govern aprovi.

11. «Operador»: qualsevol persona física o jurídica per compte de la qual s'efectuï la declaració de transferència, és a dir, la persona que en el moment en què s'accepti la declaració, ostenti el contracte amb el destinatari estranger i estigui facultada per decidir sobre la transferència del producte. En cas que no s'hagi formalitzat cap contracte de transferència o que la persona a las mans de la qual es trobi el contracte no actuï en nom propi, la facultat de transferir el producte ha de ser resolutoria. Per «operador» s'entén així mateix la persona física o jurídica que decideixi transmetre suports lògics («programari») o tecnologia per mitjans electrònics, fax o telèfon a un destí situat fora de la Comunitat. Quan, d'acord amb el contracte que regeixi l'exportació, l'exercici d'un dret de disposició sobre els productes de doble ús correspongui a una persona establerta fora de la Comunitat, la part contractant establerta en la Comunitat es considera exportador.

12. «Altres material»: el material policial i de seguretat, no inclòs en la Relació de material de defensa, el control de les transferències del qual sigui obligatori pels compromisos internacionals que ha contret Espanya o al qual siguin aplicables les condicions que estableix l'article 8.

13. «Productes de doble ús»: els productes, inclòs el suport lògic (programari) i la tecnologia que es puguin destinar a usos tant civils com militars i que inclouen tots els productes que puguin ser utilitzats tant per a usos no explosius com per ajudar a la fabricació d'armes nuclears o altres dispositius nuclears explosius.

14. «Transferències»: les operacions d'«exportació», «expedició», «importació», «introducció» (incloses les sortides i entrades en àrees exemptes), el «corretatge» i l'«assistència tècnica». Les transferències inclouen les operacions que fan referència a donacions, cessions i lísing.

15. «Transferències intracomunitàries»: l'«expedició» i la «introducció».

16. «Producció sota llicència»: els acords de producció sota llicència, acords de fabricació sota llicència, acords de coproducció, són els processos mitjançant els quals una empresa d'un país autoritza una empresa d'un altre país a fabricar els seus productes a l'estranger; solen incloure la transferència de components, tecnologia i tècniques de producció.

CAPÍTOL II

Règim d'autorització

SECCIÓ 1a

Article 4. Exigència d'autorització.

1. Les transferències de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús que estableix l'article 1 s'han de fer amb l'autorització administrativa prèvia.

2. Les sol·licituds d'autorització han d'anar acompanyades dels documents de control, amb la inclusió necessària de clàusules de no reexportació, que es determinin per reglament, de manera que quedi suficientment garantit que el destí i l'ús final dels materials, productes i tecnologies s'atinguin als límits de l'autorització corresponent. Així mateix, les sol·licituds d'autorització han d'incloure informació sobre els països de trànsit i mètodes de transport utilitzats. Aquesta informació s'ha d'ampliar en les operacions de corretatge al finançament utilitzat.

3. Per a cada autorització s'ha de valorar la conveniència d'establir mecanismes de verificació, seguiment i col·laboració entre governs.

Article 5. Exempció d'autorització.

No és necessària cap autorització administrativa de transferència per al material de defensa, per a l'altre material o per als productes i tecnologies de doble ús que acompanyin o hagin d'utilitzar les Forces Armades o Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat espanyol en les maniobres o missions que realitzin a l'estranger amb motiu d'operacions humanitàries, de suport a la pau o d'altres compromisos internacionals, així com el que acompanyi o hagin d'utilitzar els exèrcits d'altres països en maniobres combinades o conjuntes amb les Forces Armades Espanyoles en territori nacional, inclosa la cessió temporal, dins de les operacions anteriorment esmentades, dels materials, productes o tecnologies anteriorment esmentats i la utilització del material fungible. En aquests casos, si es decideix efectuar la venda o donació d'aquests materials, productes o tecnologies quan ja es trobin fora del territori del país exportador/expedidor, s'ha de sol·licitar l'autorització administrativa de transferència corresponent, i s'ha de poder efectuar el lliurament dels materials des del lloc o al lloc on estiguessin situats.

Article 6. Resolució.

Correspon al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç emetre resolució sobre les sol·licituds d'autorització que regula aquesta Llei, excepte les que corresponen als materials, productes o tecnologies introduïts en zones i dipòsits francs, així com de vinculació d'aquests materials, productes o tecnologies als règims duaners de dipòsit, de perfeccionament actiu, de perfeccionament passiu, d'importació temporal, de transformació i de transferències temporals intracomunitàries en aquests, que corresponen al Ministeri d'Economia i Hisenda.

Article 7. Terminis i efectes de la resolució.

1. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució expressa per a les sol·licituds d'autorització d'aquesta Llei és de sis mesos. Transcorregut el termini anterior sense que l'òrgan competent hagi notificat la resolució expressa, els sol·licitants poden entendre que es desestimen les sol·licituds corresponents.

2. En tot el que no preveuen aquesta Llei i les disposicions reglamentàries que la despleguen, el procediment per a la concessió de les autoritzacions s'ha de regir pel que estableixen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i les seves normes reguladores de desplegament.

Article 8. Denegació de les sol·licituds d'autorització i suspensió i revocació de les autoritzacions.

1. Les sol·licituds d'autorització s'han de denegar i les autoritzacions, a les quals fa referència l'article 4, s'han de suspendre o revocar, en els supòsits següents:

a) Quan hi hagi indicis racionals que el material de defensa, l'altre material o els productes i tecnologies de doble ús puguin ser utilitzats en accions que pertorbin la pau, l'estabilitat o la seguretat en un àmbit mundial o regional, puguin exacerbar tensions o conflictes latents, puguin ser utilitzats de manera contrària al respecte degut i la dignitat inherent a l'ésser humà, amb finalitats de repressió interna o en situacions de violació de drets humans, tinguin com a destí països amb evidència de desviaments de materials transferits o puguin vulnerar els compromisos internacionals que ha contret Espanya. Per determinar l'existència d'aquests indicis racionals s'han de tenir en compte els informes sobre transferències de material de defensa i destí

final d'aquestes operacions que siguin emesos per organismes internacionals en els quals participi Espanya, els informes dels òrgans de drets humans i altres organismes de les Nacions Unides, la informació facilitada per organitzacions i centres d'investigació de reconegut prestigi en l'àmbit del desenvolupament, el desarmament i els drets humans, així com les millors pràctiques més actualitzades que descriu la Guia de l'usuari del Codi de conducta de la Unió Europea en matèria d'exportació d'armes.

b) Quan es contravingui als interessos generals de la defensa nacional i de la política exterior de l'Estat.

c) Quan vulnerin les directrius acordades en el si de la Unió Europea, en particular els criteris del Codi de conducta, de 8 de juny de 1998, en matèria d'exportació d'armes, i els criteris adoptats per l'OSCE en el document sobre Armes petites i lleugeres de 24 de novembre de 2000, i altres disposicions internacionals rellevants de les quals Espanya sigui signatària. Per aplicar els criteris del Codi de conducta s'ha d'atendre a les millors pràctiques més actualitzades que es descriuen a la Guia de l'usuari.

d) Quan es contravingui a les limitacions que es deriven del dret internacional, com la necessitat de respectar els embargaments decretats per les Nacions Unides i la Unió Europea, entre d'altres.

2. En tot cas, aquestes autoritzacions s'han de revocar si s'incomplixen les condicions a què estiguin subordinades i que n'hagin motivat la concessió o quan hi hagi omissió o falsejament de dades per part del sol·licitant.

3. La revocació o suspensió de les autoritzacions requereix la tramitació de l'expedient administratiu oportú, en el qual s'ha de donar audiència a l'interessat i que s'ha d'ajustar al que estableixen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les normes de rang inferior que la despleguin en aquesta matèria.

Article 9. *Recursos administratius.*

Les resolucions que es dictin a l'empara d'aquesta Llei poden ser objecte de recurs d'alçada d'acord amb l'article 114 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i en les seves normes reguladores de desplegament.

Article 10. *Règim sancionador.*

Les infraccions a aquesta Llei que constitueixin delictes, falta o infracció administrativa s'han de regir, si s'escau, pel que estableixen tant el Codi penal com la legislació especial de repressió del contraban.

Article 11. *Trànsits.*

1. L'Administració General de l'Estat pot procedir a la retenció immediata del material de defensa, de l'altre material i dels productes i tecnologies de doble ús en trànsit a través del territori, o de l'espai marítim o aeri subjectes a la sobirania espanyola, quan es donin els supòsits que preveu l'article 8 d'aquesta Llei, sense perjudici dels controls que estableixin disposicions especials.

2. El Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació ha de comunicar periòdicament a la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús els trànsits de material de defensa per territori nacional que hagi autoritzat.

SECCIÓ 2a REGISTRE ESPECIAL D'OPERADORS DE COMERÇ EXTERIOR DE MATERIAL DE DEFENSA I DE DOBLE ÚS

Article 12. *Exigència d'inscripció.*

1. És un requisit previ a l'atorgament de qualsevol autorització administrativa de les transferències a què es refereix l'article 4 d'aquesta Llei la inscripció en el Registre especial d'operadors de comerç exterior de material de defensa i de doble ús. Les inscripcions en l'anterior Registre especial d'exportadors han de seguir sent vàlides i han de produir els seus efectes amb relació a la classe d'operacions que s'hi indiquen, que van motivar en el seu moment l'accés del seu titular al Registre. La inscripció en el Registre només la poden realitzar les persones físiques o jurídiques que siguin residents a Espanya, i no s'admet, com a cas particular, la inscripció de societats domiciliades en paradisos fiscals. La regulació específica del Registre s'ha de determinar per reglament.

2. S'exceptuen de l'exigència d'inscripció, a la qual fa referència l'apartat anterior, els òrgans administratius corresponents de les Forces Armades, les forces i cossos de seguretat de l'Estat, els cossos de policia dependents de les comunitats autònomes i els cossos de policia dependents de les corporacions locals. Tanmateix, les seves operacions han d'estar subjectes al que disposa aquesta Llei sobre l'exigència d'autorització i l'informe preceptiu de la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús a què fan referència els articles 4 i 14 d'aquesta Llei.

3. Aquesta exempció d'inscripció s'ha d'aplicar també a les persones físiques quan efectuïn una transferència d'armes reglamentades no derivada d'una activitat econòmica o comercial.

SECCIÓ 3a JUNTA INTERMINISTERIAL REGULADORA DEL COMERÇ EXTERIOR DE MATERIAL DE DEFENSA I DE DOBLE ÚS

Article 13. *Composició.*

1. La Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús (JIMDDU) queda adscrita funcionalment al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i ha d'estar composta per representants dels ministeris d'Indústria, Turisme i Comerç, d'Afers Exteriors i de Cooperació, de Defensa, d'Economia i Hisenda i de l'Interior, amb categoria mínima de director general.

2. La Junta ha d'ajustar el seu funcionament al que regulen la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i les seves normes reguladores de desplegament.

Article 14. *Funcions.*

1. Correspon a la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús informar, amb caràcter preceptiu i vinculant, les autoritzacions administratives a què es refereix l'article 4 i la inscripció en el Registre especial d'operadors de comerç exterior de material de defensa i de doble ús, així com de la rectificació, suspensió o revocació d'aquestes. També li correspon informar, amb caràcter preceptiu, sobre les modificacions que sembli oportú fer en la normativa reguladora del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús.

2. En emetre els informes a què es refereix l'anterior paràgraf, la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús ha de tenir en compte els criteris que estableix l'article 8 d'aquesta Llei. Pel que fa als informes que fan referència al Registre especial d'operadors de comerç exterior de material de

defensa i de doble ús, s'ha de comprovar si hi ha qualsevol document que testifiqui la participació en activitats il·lícites del sol·licitant o operador o si no està garantida la capacitat d'aquest per a un control efectiu de les transferències dels materials, productes o tecnologies inclosos en la sol·licitud d'inscripció.

3. Poden ser objecte d'exempció d'informe previ i de la presentació de documents de control les autoritzacions administratives que no contravinquin al que estableix l'article 8 d'aquesta Llei i que es determinin per reglament. En tot cas, les exempcions esmentades no han de suposar una minva en el control exercit sobre tals autoritzacions, així com en l'exigència de les garanties oportunes. El Govern ha d'informar, a través de l'informe descrit a l'article 16, apartat 1, del tipus d'operacions eximides i dels criteris utilitzats en l'aplicació d'aquestes exempcions.

CAPÍTOL III

Mesures de control i transparència

Article 15. *Mesures de control.*

1. Els titulars de les autoritzacions corresponents queden subjectes a la inspecció dels òrgans del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i de l'Agència Estatal d'Administració Tributària que es determinin per reglament, i s'han de conservar a disposició d'aquests òrgans tots els documents relacionats amb les respectives operacions que ja no estiguin en poder de l'Administració General de l'Estat, fins que transcorri un període de quatre anys comptat a partir de la data d'extinció del termini de validesa de l'autorització.

2. Per a operacions de productes i tecnologies de doble ús, els titulars esmentats han de quedar a més subjectes a les mesures de control que estableix el capítol VII del Reglament (CE) núm. 1334/2000, de 22 de juny de 2000, pel qual s'estableix un règim comunitari de control de les exportacions de productes i tecnologies de doble ús.

Article 16. *Informació i control parlamentari.*

1. El Govern ha d'enviar semestralment al Congrés dels Diputats la informació pertinent sobre les exportacions de material de defensa i de doble ús, de l'últim període de referència, amb indicació, almenys, del valor de les exportacions per països de destí i categories descriptives dels productes, les assistències tècniques, l'ús final del producte, la naturalesa pública o privada de l'usuari final, així com les denegacions efectuades.

2. El Govern, a través del secretari d'Estat de Turisme i Comerç, ha de comparèixer anualment davant la Comissió de Defensa del Congrés dels Diputats per informar sobre les estadístiques de l'últim període de referència.

3. La Comissió de Defensa ha d'emetre un dictamen sobre la informació rebuda, amb recomanacions amb vista a l'any següent. El secretari d'Estat de Turisme i Comerç ha d'informar en la seva compareixença anual de les accions derivades d'aquest dictamen.

Article 17. *Altres mesures de transparència.*

El compliment dels compromisos internacionals que ha contret Espanya a què fa referència l'article 1 inclou els intercanvis d'informació, com a mesures de transparència, derivats dels compromisos contrets per Espanya en l'àmbit de les Nacions Unides, l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa i la Unió Europea, a més dels diferents fòrums multilaterals com ara el Grup de Subministradors Nuclears, el Grup Austràlia, l'Arranjament de Wassenaar, el Règim de Control de Tecnologies de Missils i el Comitè Zangger.

Disposició transitòria única. *Vigència de la normativa actual.*

Mentre no es dictin les normes reglamentàries que preveu aquesta Llei ha de continuar en vigor en el que no s'oposi a aquesta Llei el Reial decret 1782/2004, de 30 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de control del comerç exterior de material de defensa, d'altre material i de productes i tecnologies de doble ús.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior quan s'oposin al que estableix aquesta Llei, i específicament la Llei 3/1992, de 30 d'abril, per la qual s'estableixen determinats supòsits de contraban en matèria d'exportació de material de defensa o material de doble ús.

Disposició final primera. *Desplegament normatiu.*

1. El Govern, mitjançant Reial decret, ha de dictar les normes reglamentàries que siguin necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

2. Els ministres d'Indústria, Turisme i Comerç, d'Afers Exteriors i de Cooperació, de Defensa, d'Economia i Hisenda i de l'Interior, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de dictar les disposicions necessàries per a la seva execució i desplegament.

Disposició final segona. *Recepció normativa.*

El Govern ha de presentar, en el termini d'un any, l'actualització de la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, per donar el degut compliment als compromisos internacionals a què es refereix el preàmbul d'aquesta Llei.

Disposició final tercera. *Actualitzacions.*

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'informe previ de la Junta Interministerial Reguladora del Comerç Exterior de Material de Defensa i de Doble Ús, ha d'actualitzar les llistes de materials, productes i tecnologies incloses en els annexos del Reglament aprovat pel Reial decret que desplegui aquesta Llei i d'acord amb els canvis aprovats en els respectius règims internacionals (Nacions Unides, Unió Europea, Tractat de No-proliferaçió Nuclear, Convenció d'Armes Químiques, Convenció d'Armes Biològiques i Tòxiques, Arranjament de Wassenaar, Règim de Control de Tecnologia de Missils, Grup de Subministradors Nuclears i Grup Austràlia).

Disposició final quarta. *Tractat Internacional sobre el Comerç d'Armes.*

El Govern ha de mantenir en la seva acció exterior, en l'àmbit de les Nacions Unides així com en el si de la Unió Europea, una posició activa a favor de l'elaboració d'un tractat internacional sobre el comerç d'armes eficaç i jurídicament vinculant, pel qual s'estableixin normes mundials per a la transferència d'armes.

Disposició final cinquena. *Bombes clúster.*

El Govern ha de promoure i donar suport a les iniciatives nacionals i internacionals, tant en l'àmbit de les Nacions Unides com en els organismes multilaterals competents que tinguin per objectiu la restricció, i si s'escau, la prohibició de les bombes clúster, especialment perilloses per a les poblacions civils.

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 17/2001, de 17 de desembre, de marques.*

L'article 29.4 de la Llei 17/2001, de 17 de desembre, de marques, ha de tenir la redacció següent:

«Els qui siguin part en un procediment davant l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en el qual actuïn per si mateixos i no tinguin domicili ni seu a Espanya, als efectes de notificacions, han de designar una adreça postal a Espanya o, si no, poden indicar que els dirigeixin les notificacions per correu electrònic o per qualsevol altre mitjà tècnic de comunicació de què disposi l'Oficina. Tot això, sense perjudici del que preveu l'apartat 2 de l'article 155 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents».

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor un mes després de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tot els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22438 *LLEI 54/2007, de 28 de desembre, d'adopció internacional.* («BOE» 312, de 29-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Les circumstàncies econòmiques i demogràfiques de determinats països, en els quals molts nens no han pogut trobar un ambient propici per al seu desenvolupament, unit al descens de la natalitat a Espanya, han originat que en els últims anys el nombre de menors estrangers adoptats per espanyols o residents a Espanya s'hagi incrementat notablement. En aquesta situació sorgeixen noves necessitats i demandes socials de les quals s'han fet eco nombroses institucions tant públiques com privades, que han traslladat al Govern la necessitat d'adequar l'ordenament jurídic a la realitat social actual.

L'augment d'adopcions constituïdes a l'estranger suposa, al seu torn, un desafiament jurídic de grans proporcions per al legislador, que ha de facilitar els instruments normatius necessaris perquè l'adopció tingui lloc amb les màximes garanties i respecte als interessos dels menors per adoptar, i possibilitar el desenvolupament harmònic de la personalitat del nen en el context d'un medi familiar propici. Tot això, en el marc de la seguretat jurídica més escrupolosa que redunda sempre en benefici de tots els participants en l'adopció internacional, especialment i en primer lloc, en benefici del menor adoptat. El transcurs dels anys ha proporcionat perspectiva suficient per apreciar l'oportunitat d'una llei que posi fi a la disper-

sió normativa característica de la legislació anterior i reuneixi una regulació completa de les qüestions de dret internacional privat necessàriament presents a tots els processos d'adopció internacional.

II

Aquesta Llei conjuga els principis i els valors de la nostra Constitució amb les disposicions dels instruments internacionals en matèria d'adopció que són part del nostre ordenament jurídic. En especial, és necessari posar de manifest la transcendència que tenen en aquesta nova ordenació els principis que contenen el Conveni de les Nacions Unides sobre els drets del nen, de 20 de novembre de 1989, la Declaració de Nacions Unides sobre els principis socials i jurídics aplicables a la protecció i al benestar dels nens, considerats sobretot des de l'angle de les pràctiques en matèria d'adopció i de col·locació familiar en els plans nacional i internacional (Resolució de l'Assemblea General 41/1985, de 3 de desembre de 1986), i el Conveni relatiu a la protecció del nen i a la cooperació en matèria d'adopció internacional, fet a l'Haia el 29 de maig de 1993, ratificat per Espanya mitjançant l'Instrument de 30 de juny de 1995.

Un referent de gran importància a Espanya ha estat el treball portat a terme a la Comissió del Senat sobre adopció internacional, les conclusions del qual, elaborades amb les aportacions d'autoritats i experts en la matèria, han marcat una línia i un camí per seguir en l'enfocament d'aquest fenomen social.

En aplicació de la Constitució i dels instruments legals internacionals en vigor per a Espanya, aquesta nova norma concep l'adopció internacional com una mesura de protecció dels menors que no poden trobar una família als seus països d'origen i estableix les garanties necessàries i adequades per assegurar que les adopcions internacionals es realitzin, abans que res, en interès superior del nen i amb respecte als seus drets. Així mateix, es pretén evitar i prevenir la sostracció, la venda o el tràfic de nens, assegurant al mateix temps la no-discriminació del menor per raó de naixement, nacionalitat, raça, sexe, deficiència o malaltia, religió, llengua, cultura, opinió o qualsevol altra circumstància personal, familiar o social.

És necessari afegir que aquesta Llei sempre s'ha d'interpretar d'acord amb el principi de l'interès superior dels menors, que ha de prevaler sobre qualsevol altre interès legítim que pugui concórrer en els processos d'adopció internacional.

III

La Llei té per objecte una regulació normativa sistemàtica, coherent i actualitzada que permet donar resposta al fenomen de l'adopció internacional a Espanya.

L'articulat es divideix en tres títols. Sota la rúbrica «Disposicions generals», el títol I estableix l'àmbit d'aplicació i la intervenció de les entitats públiques competents en matèria de protecció de menors, amb especial deteniment en l'especificació de les funcions que desenvolupen les entitats col·laboradores en l'adopció internacional.

Així, el capítol I estableix l'àmbit d'aplicació de la norma i l'objectiu que pretén aquesta Llei d'establiment de garanties de les adopcions, prenent sempre com a guia l'interès superior dels menors, i assenyala quins són els principis que informen l'adopció internacional de conformitat amb la Convenció dels drets del nen de 20 de novembre de 1989 i el Conveni de l'Haia de 29 de maig de 1993 sobre la protecció dels drets del nen i cooperació en matèria d'adopció internacional. Tanca aquest capítol la determinació de les circumstàncies que impedeixen l'adopció, en aquesta línia de procurar que les adopcions tinguin lloc únicament quan es donen les garanties mínimes suficients.